VII. Prohlášení smlouvy dědické.

Předpisy ve příčině vyhlášení písemných posledních pořízení a uschování listin (§§ 61, 64 a 68 cís. pat. ze dne 9. srpna 1854) platí i o smlouvě dědické (§ 69 cit. pat.; viz Prohlášení poslední vůle).

VIII. Poplatky.

Dědická smlouva podléhá jakožto listina kolku 1 zl. z prvního archu; z práva v dědické smlouvě se zakládajícího platí se teprve při dědickém nápadu poplatek stanovený pro převod majetku na případ smrti (pol. saz. 52, 101 popl. z.; viz Poplatky z převodů majetkových).

Smlouva kompromisní viz Kompromis.

Smlouva manželská viz Smlouvy svatební.

Smlouva nájemní viz Pacht a nájem.

Smlouva nakladatelská.

I. Pojem.

Nakladatelskou smlouvou nazývá se smlouva, kterou skladatel nebo vlastník literárního neb uměleckého díla třetí osobě uděluje právo je uveřejniti, rozmnožiti a v obchod uvésti. Definice § 1164 o. o. z. jest příliš úzká a nevyčerpává pojmu smlouvy nakladatelské, neboť § 1164 mluví toliko o spisech, kdežto díla hudební a pod. nelze pod pojem spisu zařaditi. Tuto mezeru v zákonné definici § 1164 snaží se § 1171 vyplniti ustanovením, že předpisy o nakladatelské smlouvě vztahují se též na zeměpisné mapy, náčrtky místopisné a hudební skladby. Smlouva nakladatelská náleží k úplatným smlouvám o práci a jest proto zařaděna pod 26. hlavu obč. zák., jež o těchto smlouvách jedná.

Smlouva tato nevyžaduje žádné zvláštní formy; může býti tudíž uzavřena písemně neb ústně, ačkoli ovšem z pravidla se uzavírá písemně. V celku platí pro smlouvu nakladatelskou ustanovení o smlouvě námezdní.

II. Zvláštní předpisy platné pro smlouvu nakladatelskou lze následovně shrnouti:

1. Autor jest povinen dílo dle úmluvy, tedy v ustanovený čas odevzdati, jinak má nakladatel právo od smlouvy odstoupiti a lze-li skladateli dokázati zavinění, též žádati náhradu škody (§ 1166 o. o. z.). Toto ustanovení úplně souhlasí se všeobecnou zásadou § 1154 o. o. z., kteráž platí o každé smlouvě námezdní.

2. Nakladatelská smlouva určuje rozsah práv nakladatelových a stanoví z pravidla počet exemplářů, jež nakladatel smí vydati, resp. ustanovuje rozsah vydání.

3. Byl-li počet exemplářů určen, má nakladatel zapotřebí ku každému novému vydání souhlasu skladatelova a musí se s ním o podmínkách dalšího vydání opět dohodnouti (§ 1166 o. o. z.).

4. Bylo-li však rozmnožení díla nakladateli zcela všeobecně ponecháno, může vydati libovolný počet výtisků atd. vztažmo libovolný počet vydání uspořádati, nesmí však žádných změn beze svolení skladatelova na díle předsevzíti. Z pravidla se však činí smlouva toliko o jediném vydání s určitým počtem výtisků.

5. Nakladatel jest povinen dílo v umluveném nebo přiměřeném způsobu a v určené nebo obvyklé lhůtě rozmnožiti a o rozšíření jeho pečovati.

6. Pokud nakladatel smluvený náklad úplně neodbyl, jest skladatel oprávněn nové vydání uspořádati jen tenkráte, jestliže nakladateli za exemplaře posud ještě v zásobě se nacházející náhradu poskytne (§ 1168 o. o. z.).